

บทที่ 1

บทนำ

1.1 แนวคิดและหลักการเหตุผล

จังหวัดเชียงรายให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมพัฒนากำลังคนให้พร้อมกับความต้องการของตลาดแรงงานจึงเห็นชอบให้สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงรายดำเนิน โครงการจัดทำแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงรายพิจารณาเห็นว่า หัวใจสำคัญของการวางแผนกำลังคน คือ การมุ่งเพื่อแก้ไขหรือลดสภาพปัญหาด้านแรงงานที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาคนว่างงาน ตลอดจนการทำงานต่ำกว่าระดับอันเนื่องมาจากคนล้นงาน มีทักษะฝีมือไม่ตรงกับความต้องการของตลาดและปัญหาการขาดแคลนแรงงานซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะยังไม่มีระบบการจัดการที่ทำให้มีการจัดสรรกำลังคนหรือผลิตกำลังคนในสาขาวิชาชีพและระดับฝีมือต่างๆ(อุปทาน / Supply) ให้เกิดความสมดุลกับความต้องการแรงงาน(อุปสงค์ / Demand) ทั้งในระดับจังหวัดและในภาพรวมของประเทศ อันทำให้จังหวัดมีปัญหาด้านขาดแคลนแรงงานในหลายสาขาอาชีพ ขณะที่บางอาชีพมีคนว่างงาน

1.2 ขั้นตอนวิธีดำเนินงาน

1. การสำรวจและรวบรวมข้อมูล โดยสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานจากสถานประกอบการ และสำรวจข้อมูลการผลิตกำลังคนของสถานศึกษา และการจัดประชุมเพื่อระดมข้อมูลโดยตรงจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตภาคต่างๆ และผู้บริหารสถานศึกษาต่างๆ อีกทั้งข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิอื่นๆ

2. การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อนำไปประกอบการร่างแผนกำลังคนจังหวัดเชียงราย

3. จัดเสวนาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างผู้ใช้และผู้ผลิตกำลังคนจังหวัดเชียงราย

1.3 วัตถุประสงค์

1. ต้องการทราบข้อเท็จจริงด้านความต้องการจำนวนแรงงาน คุณสมบัติของแรงงาน คุณสมบัตินักเรียนทักษะฝีมือแรงงานสาขาต่างๆ จากผู้ใช้แรงงานในปัจจุบัน

2. ต้องการทราบจำนวนผู้ที่จบการศึกษาสาขาต่างๆจากสถานศึกษาระดับต่างๆการมีงานทำในจังหวัดเชียงรายและที่ต่างๆจำนวนนักศึกษาตกงาน รอาน ว่างงาน

3. ต้องการให้ผู้ใช้และผู้ผลิตร่วมกันวิเคราะห์ ค้นหาแนวทางร่วมกันที่จะช่วยให้จังหวัดเชียงรายลดปัญหาการไม่มีงานทำและจะผลิตผู้ใช้แรงงานได้ตรงกับความต้องการได้อย่างไร

4. ต้องการได้กรอบแนวคิดที่ได้จากการหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว
5. ต้องการทราบกลุ่มสาขาอาชีพที่เร่งด่วน การจัดลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย
6. ควรมีแนวทางอย่างไรในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้เกิดความเหมาะสม เพื่อที่จะได้ผู้ที่จบการศึกษาที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

1.4 แนวทางการสำรวจ

การสำรวจข้อมูลตามโครงการจัดทำแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานใช้แบบสำรวจที่กระทรวงแรงงานได้ปรับปรุงจากแบบสำรวจที่เคยใช้ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ในการจัดทำโครงการเพื่อประสิทธิภาพจัดเก็บข้อมูลตลาดแรงงานในระดับจังหวัดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เมื่อปี 2550 ประกอบด้วยแบบสอบถาม รวม 2 ชุด ได้แก่

1.4.1 ชุดสอบถามผู้ประกอบการ เป็นการสำรวจแนวโน้มความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมไปถึงความต้องการในการพัฒนาแรงงาน ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ก. ข้อมูลพื้นฐานสถานประกอบการ ข. ข้อมูลผู้ทำงานในกิจการเชิงปริมาณ และ ค. ข้อมูลผู้ทำงานในกิจการเชิงคุณภาพ

1.4.2 ชุดสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา เป็นการสำรวจแนวโน้มการผลิตบุคลากรของสถานศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมไปถึงแนวโน้มการเรียนต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ก. ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา ข. ข้อมูลด้านการผลิตบุคลากรของสถานศึกษา ค. ข้อมูลเชิงคุณภาพของสถานศึกษา และ ง. ข้อเสนอแนะ

1.5 เป้าหมายของการสำรวจ

1.5.1 สถานประกอบการ จำนวน 735 แห่ง โดยการจ้างเหมาพนักงานเดินสำรวจข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการต่าง ๆ ครอบคลุมทุกขนาดและทุกประเภทของสถานประกอบการ

1.5.2 สถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป โดยการส่งแบบสำรวจข้อมูลการผลิตกำลังคนของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป จำนวน 258 แห่ง (ซึ่งสถานศึกษาได้ส่งแบบสำรวจข้อมูลการผลิตกำลังคนกลับมาจำนวน 71 แห่ง)

1.6 ระบบซอฟต์แวร์ประมวลผลการสำรวจ

สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย ได้นำระบบซอฟต์แวร์ที่กระทรวงแรงงานร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute) ได้ออกแบบระบบซอฟต์แวร์แผนพัฒนากำลังคนชื่อ ระบบซอฟต์แวร์ PMAMP ซึ่งเป็นระบบซอฟต์แวร์สำหรับบันทึกข้อมูลตามแบบสำรวจออนไลน์และประมวลผลการสำรวจอุปสงค์และอุปทานแรงงานรายอุตสาหกรรมเป็นรายจังหวัดและเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลต่างๆที่สำคัญด้านกำลังคนที่ได้มาจากการสำรวจโดยแบบสอบถามจาก

ทั้งสถานประกอบการและสถานศึกษา เช่นข้อมูลการเข้าออกของแรงงาน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนแรงงานทั้งหมด อีกทั้งยังมีข้อมูลที่เป็นการคาดประมาณการแนวโน้มของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนเช่น การพยากรณ์แนวโน้มการจ้างงาน การคาดประมาณแนวโน้มผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งข้อมูลต่างๆเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการนำไปวิเคราะห์และวางแผนเพื่อเตรียมแผนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น

ระบบซอฟต์แวร์ดังกล่าวดำเนินการผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ชื่อเว็บไซต์ <http://manpower.mol.go.th/> ปัจจุบันได้พัฒนาระบบจนสามารถให้บริการผู้ใช้งานได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใช้ทั่วไป กลุ่มผู้ใช้ระดับจังหวัด กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับบริหาร และกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลระบบ โดยแต่ละกลุ่มสามารถเข้าถึงข้อมูลภายในระบบได้ไม่เท่ากัน

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบสถานการณ์ปัญหาการผลิตแรงงานที่ตรงหรือไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้อุปสงค์ (สถานประกอบการ)

1.7.2 ผู้ใช้และผู้ผลิตได้เห็นช่องว่างระหว่างกันที่กระทบต่อภาวะขาดแคลนหรือภาวะแรงงานล้นตลาด

1.7.3 ผู้ใช้แรงงานทราบว่าผู้ผลิตไม่สามารถผลิตแรงงานตามที่หน่วยงานต้องการและผู้ผลิตทราบว่ากำลังผลิตแรงงานเพื่อส่งออกไปยังที่อื่น ไม่ใช่จังหวัดเชียงราย

1.7.4 ทราบแนวโน้มในอนาคตว่าสถานศึกษาจะสามารถเสริมสร้างการผลิตแรงงานได้อย่างไร

1.7.5 ทำให้ทราบว่าแรงงานที่จำเป็นสำหรับเชียงรายในปัจจุบันเป็นแรงงานระดับใด

บทที่ 2

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการของสถานประกอบการ

จากการสำรวจชุดสอบถามผู้ประกอบการจำนวน 735 แห่ง เพื่อเป็นการสำรวจแนวโน้มความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมไปถึงความต้องการในการพัฒนาแรงงาน ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ก. ข้อมูลพื้นฐานสถานประกอบการ ข. ข้อมูลผู้ทำงานในกิจการเชิงปริมาณ และ ค. ข้อมูลผู้ทำงานในกิจการเชิงคุณภาพซึ่งการสำรวจข้อมูลตามโครงการจัดทำแผนกำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ใช้แบบสำรวจที่กระทรวงแรงงานได้ปรับปรุงจากแบบสำรวจที่เคยใช้ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และจากการสำรวจข้อมูลสอบถามผู้ประกอบการจำนวน 735 แห่ง สรุปผลได้ดังนี้

2.1 กลุ่มกิจการการเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการการเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	36	30.51	57	48.31	11	9.52	1	0.85	13	11.01	118
หญิง	20	27.03	40	54.06	10	13.51	3	5.40	1	1.35	74	100.00
รวม	56	29.17	97	50.52	21	10.94	4	2.08	14	7.29	192	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการการเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำทั้งหมดมีจำนวน 192 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวน 118 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 48.31 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 30.51 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 11.01 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 74 คน เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 54.06 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 27.03 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 1.35

2.2 กลุ่มกิจการอาหารและอาหารสัตว์

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการอาหารและอาหารสัตว์

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	736	46.00	563	35.19	195	12.19	24	1.50	82	5.13	1,600
หญิง	303	30.86	520	52.95	117	11.91	22	2.24	20	2.04	982	100.00
รวม	1,039	40.24	1,083	41.94	312	12.08	46	1.78	102	3.95	2,582	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการอาหารและอาหารสัตว์ทั้งหมดมีจำนวน 2,582 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 1,600 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 46.0 แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 35.19 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.13 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 928 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 52.95 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 30.86 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 2.04

2.3 กลุ่มกิจการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	53	43.44	52	42.62	5	4.10	5	4.10	7	5.74	122
หญิง	90	35.86	150	59.76	7	2.79	0	0.00	4	1.59	251	100.00
รวม	143	38.34	202	54.16	12	3.22	5	1.34	11	2.95	373	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมดมีจำนวน 373 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิง จำนวน 251 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 59.76 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 35.86 และผู้เชี่ยวชาญเพียงร้อยละ 1.59 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 122 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 43.44 แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 42.62 และผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 5.74

2.4 กลุ่มกิจการรองเท้าและเครื่องหนัง

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการรองเท้าและเครื่องหนัง

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	0	0.00	56	87.50	6	9.38	2	3.13	0	0.00	64
หญิง	0	0.00	8	50.00	8	50.00	0	0.00	0	0.00	16	100.00
รวม	0	0.00	64	80.00	14	17.50	2	2.50	0	0.00	80	100.00

จำนวนพนักงานในกลุ่มกิจการรองเท้าและเครื่องหนังทั้งหมดมีจำนวน 80 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 64 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือถึงร้อยละ 87.50 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 9.38 และแรงงานฝีมือระดับสูง ร้อยละ 3.13 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 16 คน เป็นแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานฝีมือ ร้อยละ 50 เท่ากัน

2.5 กลุ่มกิจการอัญมณีและเครื่องประดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการอัญมณีและเครื่องประดับ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	1	11.11	7	77.78	0	0.00	0	0.00	1	11.11	9
หญิง	1	5.88	11	64.71	4	23.53	0	0.00	1	5.88	17	100.00
รวม	2	7.69	18	69.23	4	15.38	0	0.00	2	7.69	26	100.00

จำนวนพนักงานในกลุ่มกิจการอัญมณีและเครื่องประดับทั้งหมดมีจำนวน 26 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิง จำนวน 17 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 64.71 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 23.53 แรงงานไร้ฝีมือและผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.88 เท่ากัน ส่วนแรงงานชาย จำนวน 9 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 77.78 และแรงงานไร้ฝีมือกับผู้เชี่ยวชาญมีเพียง ร้อยละ 11.11 เท่ากัน

2.6 กลุ่มกิจการไม้และเครื่องเรือน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการไม้และเครื่องเรือน

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร่ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	35	18.62	58	30.85	77	40.96	2	1.06	16	8.51	188
หญิง	19	30.65	31	50.00	9	14.52	0	0.00	3	4.84	62	100.00
รวม	54	21.60	89	35.60	86	34.40	2	0.80	19	7.60	250	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการไม้และเครื่องเรือนทั้งหมดมีจำนวน 250 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 188 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 40.96 แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 30.85 และผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 8.51 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 62 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 50.0 แรงงานไร่ฝีมือ ร้อยละ 30.65 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.84

2.7 กลุ่มกิจการกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร่ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	4	16.00	17	68.00	0	0.00	3	12.00	1	4.00	25
หญิง	0	0.00	47	97.92	1	2.08	0	0.00	0	0.00	48	100.00
รวม	4	5.48	64	87.67	1	1.37	3	4.11	1	1.37	73	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษทั้งหมดมีจำนวน 73 คน พบว่าเป็นแรงงานหญิง จำนวน 48 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือถึงร้อยละ 97.92 ที่เหลือเป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 2.08 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 25 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 68.0 แรงงานไร่ฝีมือ ร้อยละ 16.0 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.0

2.8 กลุ่มกิจการปิโตรเลียม

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการปิโตรเลียม

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	26	22.22	49	41.88	21	17.95	12	10.26	9	7.69	117
หญิง	18	33.96	10	18.87	22	41.51	3	5.66	0	0.00	53	100.00
รวม	44	25.88	59	34.71	43	25.29	15	8.82	9	5.29	170	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการปิโตรเลียมทั้งหมดมีจำนวน 170 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 117 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 41.88 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 22.22 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 7.69 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 53 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 41.51 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 33.96 และแรงงานฝีมือระดับสูง ร้อยละ 5.66

2.9 กลุ่มกิจการเคมี

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการเคมี

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	0	0.00	9	90.00	0	0.00	0	0.00	1	10.00	10
หญิง	1	25.00	3	75.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	4	100.00
รวม	1	7.14	12	85.71	0	0.00	0	0.00	1	7.14	14	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการเคมีทั้งหมดมีจำนวน 14 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 10 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือถึงร้อยละ 90.0 ที่เหลือเป็นผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 10.0 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 4 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 75.0 และแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 25.0

2.10 กลุ่มกิจการยางพาราและผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการยางพาราและผลิตภัณฑ์

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	0	0.00	1	33.33	1	33.33	1	33.34	0	0.00	3
หญิง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	100.00
รวม	0	0.00	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00	3	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการยางพาราและผลิตภัณฑ์ พบว่า เป็นแรงงานชายทั้งหมดมีจำนวน 3 คน แบ่งเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือและแรงงานฝีมือระดับสูง ประเภทละ 1 คน หมายเหตุ ปัจจุบันมีผู้ประกอบการที่จดทะเบียนการค้าในกลุ่มกิจการยางพารา เพียง 1 ราย

2.11 กลุ่มกิจการผลิตภัณฑ์พลาสติก

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการผลิตภัณฑ์พลาสติก

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	15	16.48	65	71.43	2	2.20	1	1.10	8	8.79	91
หญิง	3	5.56	40	74.07	11	20.37	0	0.00	0	0.00	54	100.00
รวม	18	12.41	105	72.41	13	8.97	1	0.69	8	5.52	145	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการผลิตภัณฑ์พลาสติกทั้งหมดมีจำนวน 145 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 71.34 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 16.48 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 8.79 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 54 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 74.07 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 20.37 และแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 5.56

2.12 กลุ่มกิจการเซรามิกและแก้ว

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการเซรามิกและแก้ว

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	7	10.45	39	58.21	14	20.90	0	0.00	7	10.45	67
หญิง	4	16.00	14	56.00	7	28.00	0	0.00	0	0.00	25	100.00
รวม	11	11.96	53	57.61	21	22.83	0	0.00	7	7.61	92	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการเซรามิกและแก้วทั้งหมดมีจำนวน 92 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 67 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 58.21 แรงงานไร้ฝีมือและผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 10.45 เท่ากัน ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 25 คน เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 56.0 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 28.0 และแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 16.0

2.13 กลุ่มกิจการเหล็กและเหล็กกล้า

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการเหล็กและเหล็กกล้า

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	4	19.05	6	28.57	8	38.10	1	4.76	2	9.52	21
หญิง	0	0.00	2	100	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	100.00
รวม	4	17.39	8	34.78	8	34.78	1	4.35	2	8.70	23	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการทั้งหมดมีจำนวน 23 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 21 คน แบ่งเป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 38.10 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 19.05 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 9.52 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 2 คน เป็นแรงงานประเภทกึ่งฝีมือทั้งหมด

2.14 กลุ่มกิจการแม่พิมพ์

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการแม่พิมพ์

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร้ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	6	8.22	50	68.49	10	13.70	0	0.00	7	9.59	73
หญิง	4	15.38	14	53.85	6	23.08	0	0.00	2	7.69	26	100.00
รวม	10	10.10	64	64.65	16	16.16	0	0.00	9	9.09	99	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการแม่พิมพ์ทั้งหมดมีจำนวน 99 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 73 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 68.49 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 8.22 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 9.59 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 26 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 53.85 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 15.38 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 7.69

2.15 กลุ่มกิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร้ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	0	0.00	54	58.06	22	23.66	5	5.38	12	12.90	93
หญิง	1	3.03	16	48.48	14	42.42	0	0.00	2	6.06	33	100.00
รวม	1	0.79	70	55.56	36	28.57	5	3.97	14	11.11	126	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดมีจำนวน 126 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 93 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 58.06 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 23.66 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 12.90 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 33 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 48.48 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 3.03 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 6.06

2.16 กลุ่มกิจการยานยนต์และชิ้นส่วน

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการยานยนต์และชิ้นส่วน

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	8	0.72	525	47.13	413	37.07	67	6.01	101	9.07	1,114
หญิง	30	10.68	145	51.60	88	31.32	12	4.27	6	2.14	281	100.00
รวม	38	2.72	670	48.03	501	35.91	79	5.66	107	7.67	1,395	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการยานยนต์และชิ้นส่วนทั้งหมดมีจำนวน 1,395 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 1,114 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 47.13 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 37.07 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 9.07 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 281 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 51.60 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 31.32 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 2.14

2.17 กลุ่มกิจการอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	486	29.56	732	44.53	297	18.07	38	2.31	91	5.54	1,644
หญิง	477	30.40	860	54.81	173	11.03	30	1.91	29	1.85	1,569	100.00
รวม	963	29.97	1,592	49.55	470	14.63	68	2.12	120	3.73	3,213	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ ทั้งหมดมีจำนวน 3,213 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวน 1,644 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 44.53 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 29.56 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.54 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 1,569 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 54.81 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 30.40 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 1.85

2.18 กลุ่มกิจการเหมืองแร่และเหมืองหิน

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการเหมืองแร่และเหมืองหิน

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร้ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	58	27.88	83	39.90	48	2308	4	1.92	15	7.21	208
หญิง	9	18.37	20	40.82	20	40.82	0	0.00	0	0.00	49	100.00
รวม	67	26.07	103	40.08	68	26.46	4	1.56	15	5.84	257	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการเหมืองแร่และเหมืองหินทั้งหมดมีจำนวน 257 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 208 คน แบ่งเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 39.90 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 27.88 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 7.21 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 49 คน เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ และแรงงานฝีมือ ร้อยละ 40.82 เท่ากันและแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 18.37

2.19 กลุ่มกิจการก่อสร้าง

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการก่อสร้าง

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงาน ไร้ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	256	25.55	497	49.60	120	11.98	33	3.29	96	9.58	1,002
หญิง	111	28.68	170	43.93	84	21.71	10	2.58	12	3.10	387	100.00
รวม	367	26.42	667	48.02	204	14.69	43	3.10	108	7.78	1,389	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการก่อสร้างทั้งหมดมีจำนวน 1,389 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวนมากถึง 1,002 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 49.60 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 25.55 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 9.58 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 387 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 43.93 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 28.68 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 3.10

2.20 กลุ่มกิจการโลจิสติกส์

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการโลจิสติกส์

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	73	9.69	549	72.91	66	8.76	26	3.45	39	5.18	753
หญิง	20	8.58	125	53.65	66	28.33	6	2.58	16	6.87	233	100.00
รวม	93	9.43	674	68.36	132	13.39	32	3.25	55	5.58	986	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการโลจิสติกส์ทั้งหมดมีจำนวน 986 คน พบว่า เป็นแรงงานชายจำนวนมากถึง 753 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 72.91 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 9.69 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.18 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 233 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 53.65 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 28.33 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 6.87

2.21 กลุ่มกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	289	17.32	828	49.61	369	22.11	115	6.89	68	4.07	1,669
หญิง	481	24.95	952	49.38	313	16.23	91	4.72	91	4.72	1,928	100.00
รวม	770	21.41	1,780	49.49	682	18.96	206	5.73	159	4.42	3,597	100.00

จำนวนพนักงานในกลุ่มกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทั้งหมดมีจำนวน 3,597 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิง จำนวน 1,928 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 49.38 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 24.95 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.72 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 1,669 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 49.61 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 22.11 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.07

2.22 กลุ่มกิจการการท่องเที่ยว

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการการท่องเที่ยว

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	24	17.39	69	50.00	33	23.91	6	4.35	6	4.35	138
หญิง	21	14.00	81	54.00	39	26.00	9	6.00	0	0.00	150	100.00
รวม	45	15.63	150	52.08	72	25.00	15	5.21	6	2.08	288	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการท่องเที่ยวทั้งหมดมีจำนวน 288 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิงจำนวน 150 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 54.0 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 26.0 และแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 14.0 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 138 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 50.0 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 23.91 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.35

2.23 กลุ่มกิจการค้าส่ง ค้าปลีก

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการค้าส่ง ค้าปลีก

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	1,803	26.86	2,642	39.36	1,465	21.83	302	4.50	500	7.45	6,712
หญิง	737	17.04	2,339	54.09	825	19.08	174	4.02	249	5.76	4,324	100.00
รวม	2,540	23.02	4,981	45.13	2,290	20.75	476	4.31	749	6.79	11,036	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการค้าส่ง ค้าปลีกทั้งหมดมีจำนวน 11,036 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 6,712 คน แบ่งเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 39.36 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 26.86 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 7.45 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 4,324 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 54.09 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 19.08 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.76

2.24 กลุ่มกิจการสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	62	7.47	375	45.18	237	28.55	127	15.30	29	3.49	830
หญิง	83	6.96	481	40.32	527	44.17	51	4.27	51	4.27	1,193	100.00
รวม	145	7.17	856	42.31	764	37.77	178	8.80	80	3.95	2,023	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการสถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจทั้งหมดมีจำนวน 2,023 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิง จำนวนมากถึง 1,193 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 44.17 แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 40.32 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 4.27 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 830 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 45.18 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 28.55 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 3.49

2.25 กลุ่มกิจการโรงพยาบาล บริการสุขภาพ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการโรงพยาบาล บริการสุขภาพ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	41	16.02	28	10.94	74	28.91	67	26.17	46	17.97	256
หญิง	114	13.44	92	10.85	453	53.42	163	19.22	26	3.07	848	100.00
รวม	155	14.04	120	10.87	527	47.74	230	20.83	72	6.52	1,104	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการโรงพยาบาล บริการสุขภาพทั้งหมดมีจำนวน 1,104 คน พบว่า เป็นแรงงานหญิง จำนวนมากถึง 848 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 53.42 แรงงานฝีมือระดับสูง ร้อยละ 19.22 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 3.07 ส่วนแรงงานชาย จำนวน 256 คน แบ่งเป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 28.91 แรงงานฝีมือระดับสูง ร้อยละ 26.17 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 17.97

2.26 กลุ่มกิจการอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	0	0.00	158	69.30	30	13.16	20	8.77	20	8.77	228
หญิง	30	16.85	69	38.76	79	44.38	0	0.00	0	0.00	178	100.00
รวม	30	7.39	227	55.91	109	26.85	20	4.93	20	4.93	406	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าทั้งหมดมีจำนวน 406 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวน 228 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 69.30 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 13.16 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 8.77 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 178 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือ ร้อยละ 44.38 แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 38.76 และแรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 16.85

2.27 กลุ่มกิจการการบริการอื่น ๆ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการการบริการอื่น ๆ

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	479	27.50	637	36.57	407	23.36	131	7.52	88	5.05	1,742
หญิง	215	18.86	553	48.51	310	27.19	31	2.72	31	2.72	1,140	100.00
รวม	694	24.08	1,190	41.29	717	24.88	162	5.62	119	4.13	2,882	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการการบริการอื่น ๆ ทั้งหมดมีจำนวน 2,882 คน พบว่าเป็นแรงงานชาย จำนวน 1,742 คน แบ่งเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 36.57 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 27.50 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 50.0 ส่วนแรงงานหญิง จำนวน 1,140 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 48.51 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 27.19 และผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 2.72

2.28 กลุ่มกิจการทั้งหมด

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในกลุ่มกิจการทั้งหมด

หน่วย : คน/ร้อยละ

เพศ	แรงงานไร้ฝีมือ		แรงงานกึ่งฝีมือ		แรงงานฝีมือ		แรงงานฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	4,502	23.82	8,206	43.42	3,931	20.80	993	5.25	1,265	6.69	18,897
หญิง	2,792	20.05	6,793	48.78	3,193	22.93	605	4.34	544	3.91	13,927	100.00
รวม	7,294	22.22	14,999	45.70	7,124	21.70	1,598	4.87	1,809	5.51	32,824	100.00

จากผลสำรวจพนักงานในกลุ่มกิจการทั้งหมดมีจำนวน 32,824 คน พบว่า เป็นแรงงานชายจำนวน 18,897 คน และเป็นแรงงานหญิง จำนวน 13,927 คน เมื่อเรียงตามประเภทของแรงงานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ แรงงานกึ่งฝีมือ ร้อยละ 45.70 แรงงานไร้ฝีมือ ร้อยละ 22.22 แรงงานฝีมือ ร้อยละ 21.70 ผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 5.51 และแรงงานฝีมือระดับสูง ร้อยละ 4.87

2.29 กลุ่มพนักงานทั้งหมดจำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 29 สรุปจำนวนผู้ทำงานทั้งหมดจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
ต่ำกว่า ม3	4,257	3,761	3,794	2,723	3,100	2,844	224	239	239	19	19	19	118	118	118
ม.3	1,639	1,630	1,662	2,547	2,601	2,611	356	360	360	25	25	25	39	39	39
ม.6	1,230	1,243	1,297	3,171	3,235	3,191	703	708	713	54	54	54	140	140	140
รวม	7,126	6,634	6,753	8,441	8,936	9,646	1,283	1,307	1,312	98	98	98	297	297	297

จากตาราง พบว่า ในระดับมัศึกษานั้น เมื่อมองตามประเภทของแรงงาน พบว่า จากการประมาณการในปี พุทธศักราช 2553-2555 นั้น แรงงานไร้ฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือจะมีระดับการเพิ่มลดจำนวนของแรงงานไม่แน่นอน คือมีทั้งลดและเพิ่มในบางปี แรงงานฝีมือจะมีการเพิ่มและคงที่ในบางปี ส่วนแรงงานฝีมือระดับสูงและผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร มีการประมาณว่าจำนวนแรงงานจะคงที่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

หน่วย: คน

สาขาวิชา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
เกษตรกรรม	12	12	12	84	84	84	58	58	58	-	-	-	4	4	4
คหกรรม	3	3	3	31	31	31	23	23	23	-	-	-	3	3	3
อุตสาหกรรม	25	25	25	399	399	399	176	176	176	16	16	16	4	4	4
พาณิชย์กรรม/บริหารธุรกิจ	160	167	167	1,341	1,367	1,370	401	401	401	46	46	46	4	4	4
ศิลปกรรม	2	-	-	43	43	43	38	38	38	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	-	-	-	49	49	49	42	42	42	3	3	3	3	3	3
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประมง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยีสารสนเทศ	-	-	-	56	56	56	53	53	53	-	-	-	-	-	-
สาขาอื่นๆ	74	76	76	805	797	805	399	411	411	32	33	33	70	70	70
รวม	276	283	283	2808	2826	2837	1190	1202	1202	97	98	98	88	88	88

จากตาราง พบว่า สาขาที่มีแรงงานครบทุกประเภทได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ส่วนสาขาที่ไม่มีแรงงานเลย คือ สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและประมง ส่วนสาขาอื่นๆ จะมีแรงงานไม่ครบทุกประเภทและจำนวนที่ประมาณการในแต่ละปีก็ไม่แน่นอนคือ มีทั้งเพิ่ม ลดและคงที่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

หน่วย: คน

สาขาวิชา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
เกษตรกรรม	12	12	12	41	41	41	138	138	138	3	3	4	32	32	31
คหกรรม	-	-	-	2	2	11	16	16	16	6	6	6	-	-	-
อุตสาหกรรม	7	7	7	257	257	260	454	454	454	59	59	59	43	43	43
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	43	43	43	1,307	1,337	1,344	1,262	1,323	1,366	82	84	84	148	148	156
ศิลปกรรม	-	-	-	11	11	11	71	71	71	31	31	31	-	-	-
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	-	-	-	95	95	95	28	33	38	-	-	-	8	8	8
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-	-	-	6	6	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประมง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1
เทคโนโลยีสารสนเทศ	9	9	9	59	59	59	119	119	119	12	12	12	7	7	7
สาขาอื่นๆ	35	35	35	365	364	382	448	321	337	105	105	106	74	74	74
รวม	106	106	106	2143	2172	2209	2536	2475	2539	298	300	302	313	313	320

จากตาราง พบว่า สาขาวิชาที่มีแรงงานครบทุกประเภทคือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวนแรงงานที่ประมาณการไว้ส่วนใหญ่จะคงที่แต่ก็มีเพิ่ม ลด บ้างไม่แน่นอน

ระดับปริญญาตรี

หน่วย: คน

สาขาวิชา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
เกษตรกรรม/ประมง/วนศาสตร์	-	-	-	11	11	11	36	36	36	23	23	23	17	17	17
วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี/ อุตสาหกรรม	-	-	-	43	43	43	137	137	137	44	45	45	64	58	69
วิศวกรรม/สถาปัตยกรรม	-	-	-	10	10	10	22	22	22	20	20	20	62	62	62
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ/ เศรษฐศาสตร์	22	22	22	1,003	1,030	1,059	1,165	1,171	1,214	503	494	497	470	486	494
มนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์/ อักษรศาสตร์	-	-	-	62	62	62	77	77	77	47	47	47	33	33	33
นิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์	-	-	-	17	17	17	186	186	186	119	119	119	24	24	24
สุขภาพการแพทย์	-	-	-	-	-	-	166	166	166	143	143	143	35	35	35
คหกรรม/บริการ/การท่องเที่ยว	-	-	-	47	47	47	87	87	87	12	12	12	27	27	27
ศิลปกรรม/จิตรกรรม/ ทัศนศิลป์	-	-	-	23	23	23	15	15	15	14	14	14	2	2	2
นิติศาสตร์	-	-	-	27	27	27	29	29	29	18	18	18	43	43	43
รัฐศาสตร์	8	8	8	91	91	91	44	44	44	20	20	20	31	31	31
การศึกษา	-	-	-	145	145	145	22	22	22	9	9	9	32	32	32

สาขาวิชา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
พลศึกษา/การกีฬา	-	-	-	13	13	13	-	-	-	-	-	-	3	3	3
สาขาอื่นๆ	-	-	-	110	110	110	220	220	223	102	105	107	111	111	111
ไม่ทราบสาขา	-	-	-	-	-	-	18	18	18	-	-	-	-	-	-
รวม	30	30	30	1602	1632	1661	2224	2230	2276	1074	1069	1074	954	964	983

จากตาราง พบว่า สาขาวิชาที่มีแรงงานทุกประเภท คือ พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ/เศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์ ส่วนประเภทของแรงงานที่มีค่าคงที่ คือ แรงงานไร้ฝีมือ ส่วนแรงงานประเภทอื่นๆยังมีทั้งการลดและเพิ่มแรงงาน

สาขาวิชา	แรงงานไร้ฝีมือ			แรงงานกึ่งฝีมือ			แรงงานฝีมือ			แรงงานฝีมือระดับสูง			ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
พลศึกษา/การกีฬา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาอื่นๆ	-	-	-	5	5	5	2	2	2	-	-	-	22	22	22
ไม่ทราบสาขา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	7	7	7	36	36	36	-	-	-	129	129	129

จากตาราง พบว่า การศึกษาระดับปริญญาโทนั้น มีการประมาณการว่าแรงงานคงที่ในทุกสาขาและทุกปี

2.30 การรับเข้าทำงานของแรงงานในกิจการ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าทำงานของแรงงานในกิจการ

หน่วย : คน

เพศ	สาเหตุที่รับเข้างาน					
	แทนตำแหน่งเดิม		ตำแหน่งงานใหม่		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2,051	74.45	704	25.55	2,755	100
หญิง	1,136	67.66	543	32.34	1,679	100
รวม	3,187	71.88	1,247	28.12	4,434	100

จากผลสำรวจการเข้าทำงานของแรงงานในกิจการทั้งหมดมีจำนวน 4,434 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 2,755 คน และแรงงานหญิง จำนวน 1,679 คน ส่วนใหญ่ มีสาเหตุที่กิจการรับเข้าทำงานคือ แทนตำแหน่งเดิม ร้อยละ 71.88 และตำแหน่งงานใหม่ ร้อยละ 28.12

2.31 สาเหตุการออกจากงานของแรงงานในกิจการ

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของการออกจากงานของแรงงานในกิจการ

หน่วย : คน

เพศ	สาเหตุที่ออกจากงาน								รวม	
	ลาออกเอง		ลดงาน		ทำผิด		เหตุผลอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2,810	97.00	18	0.62	29	1.00	40	1.38	2897	100
หญิง	1,431	93.29	37	2.41	43	2.80	23	1.50	1534	100
รวม	4,241	95.71	55	1.24	72	1.62	63	1.42	4431	100

จากผลสำรวจการออกจากงานของแรงงานในกิจการทั้งหมดมีจำนวน 4,431 คน พบว่า เป็นแรงงานชาย จำนวน 2,897 คน และแรงงานหญิง จำนวน 1,534 คน สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ลาออกเอง ร้อยละ 95.71 ทำผิด ร้อยละ 1.62 ลดงาน ร้อยละ 1.24 และสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 1.42

2.32 จำนวนแรงงานที่ขาดแคลนจำแนกตามสาขาอาชีพ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนแรงงานที่ขาดแคลนจำแนกตามสาขาอาชีพ

ลำดับ	สาขาอาชีพ	หน่วย:คน						สูงกว่า ปริญญา ตรี
		ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	
1	ผู้จัดการฝ่ายผลิตฝ่ายปฏิบัติการด้านการผลิต (อุตสาหกรรมผลิตต่าง ๆ เหมือนแร่ , ไฟฟ้า , ก๊าซและประปา)	10	-	-	-	-	-	-
2	ผู้จัดการงานแม่บ้านหัวหน้าแม่บ้าน	7	-	-	-	-	-	-
3	ผู้จัดการฝ่ายการเงินและการบัญชี	-	-	-	7	8	-	-
4	ผู้จัดการด้านระบบคอมพิวเตอร์	-	-	-	-	-	2	-
5	วิศวกรโยธา (การก่อสร้าง) ; วิศวกรควบคุมการก่อสร้าง	-	-	-	-	-	1	-
6	นักเทคนิคการแพทย์	-	-	-	-	-	2	-
7	นักรังสีเทคนิค	-	-	-	-	-	5	-
8	นักเกษตรกรรมและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ	-	-	-	-	-	2	-
9	พยาบาลวิชาชีพทั่วไป	-	-	-	-	-	8	-
10	นักบัญชีทั่วไป สมุหบัญชี	-	-	-	-	7	-	-
11	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ นักประชาสัมพันธ์	-	-	-	-	17	-	-
12	นักการตลาด; เจ้าหน้าที่การตลาด; เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขาย	-	-	15	26	109	7	-
13	เจ้าหน้าที่เทคนิควิทยาศาสตร์กายภาพและเคมีอื่น ๆ	-	-	-	-	-	5	-
14	ช่างเทคนิควิศวกรรมโยธา (ก่อสร้าง)	-	-	-	16	8	-	-
15	ผู้ปฏิบัติงานด้านระบบคอมพิวเตอร์ (เจ้าหน้าที่ควบคุมคอมพิวเตอร์, เจ้าหน้าที่บริการประมวลผลข้อมูล)	-	-	-	-	7	15	-

ลำดับ	สาขาอาชีพ	ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
16	นายช่างกล	-	-	-	-	6	-	-
17	ช่างไฟประจำเรือ; ช่างยนต์, อินจิเนียร์ (เรือประมง)	3	-	-	11	29	3	-
18	ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สิ่งทอ(เส้น ใย, เสื้อผ้าและผลิตภัณฑ์อื่นๆ)	-	89	-	-	-	-	-
19	ผู้ตรวจสอบด้านความปลอดภัย สุขภาพ และคุณภาพผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	-	-	-	-	2	-	-
20	ผู้ช่วยพยาบาล	-	-	10	-	-	-	-
21	ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนในชั้น อื่น ๆ	-	-	-	-	-	14	-
22	พนักงานบริการลูกค้า	-	8	-	-	-	-	-
23	พนักงานบัญชี	-	-	-	-	26	21	-
24	เลขานุการ	-	-	-	-	15	-	-
25	เจ้าหน้าที่ลงบัญชี	-	13	-	-	-	-	-
26	เจ้าหน้าที่วางแผนการผลิต, เสมียน	-	-	-	-	44	-	-
27	เจ้าหน้าที่, เสมียนพนักงานทั่วไป พนักงานธุรการ	-	-	6	5	-	-	-
28	เจ้าหน้าที่เก็บเงิน, แคชเชียร์	-	-	-	-	1	-	-
29	พนักงานการท่องเที่ยวและผู้ปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้องอื่นๆ	-	-	-	-	24	21	-
30	พนักงานรักษารถที่ใช้ในการขนส่งอื่น ๆ	5	-	-	-	-	-	-
31	มัคคุเทศก์	-	-	-	-	-	30	-
32	แม่บ้านทั่วไป	40	-	-	-	-	-	-
33	พ่อครัว; ผู้ปรุงอาหาร	12	-	-	-	-	-	-
34	หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ/ กัปตัน	14	-	-	-	-	-	-
35	ผู้ช่วยทันตแพทย์, ผู้ช่วยด้านทันตกรรม	-	-	-	-	19	-	-

ลำดับ	สาขาอาชีพ	ต่ำกว่า ม.3	ต่ำกว่า			ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
			ม.3	ม.6	ปวช.			
36	พนักงานดูแลความปลอดภัย; พนักงาน รักษาความปลอดภัย(ยาม)	17	-	-	-	-	-	-
37	พนักงานขายในสถานประกอบการค้าส่ง	2	-	-	-	-	-	-
38	พนักงานขายในสถานประกอบการค้า ปลีก	-	7	-	-	-	-	-
39	พนักงานขายสินค้า(ประจำร้าน); พนักงานขายของหน้าร้าน	-	7	15	8	4	-	-
40	พนักงานขายและผู้แนะนำเสนอสินค้าอื่น ๆ	-	-	-	19	2	27	-
41	คนงานฝีมือพืชไร่และพืชผัก	-	-	-	-	7	-	-
42	ผู้เพาะปลูกพืชสวน; คนทำสวน	7	-	-	-	-	-	-
43	ช่างก่อสร้างด้วยวัสดุพื้นบ้าน	-	-	-	6	1	-	-
44	ช่างก่ออิฐ (ก่อสร้าง)	8	8	-	-	-	-	-
45	ช่างปูนคอนกรีตเสริมเหล็ก (การ ก่อสร้าง)	-	-	-	16	-	-	-
46	ช่างไฟฟ้าทั่วไป	-	-	-	-	9	9	-
47	ช่างพันลวดรถยนต์; ช่างลวดยนต์	-	-	-	-	-	2	-
48	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะอื่น ๆ	-	-	-	7	3	5	-
49	ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์; ช่างเกาะพ่นสี รถยนต์	-	-	-	26	2	2	-
50	ช่างทำโครงเหล็กในโรงงาน	-	-	-	3	-	-	-
51	ช่างอูมิเนียม	5	-	-	-	-	-	-
52	ช่างเหล็ก ช่างตีเหล็กและพนักงานเครื่อง ทุบอัดโลหะอื่น ๆ	-	-	-	4	-	-	-
53	ช่างซ่อมจักรยานยนต์	-	-	-	17	-	5	-
54	ช่างซ่อมเครื่องจักรกลยานยนต์อื่น ๆ	-	-	-	-	6	1	-

ลำดับ	สาขาอาชีพ	ต่ำกว่า				ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
		ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.			
55	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์ (เครื่องส่งวิทยุ และโทรทัศน์)	-	-	-	-	-	3	-
56	ช่างขัดตกแต่งตัวเรือน	-	-	-	-	-	9	-
57	ช่างปั้นด้วยแป้งหมุน (เครื่องดินเผา)	19	-	-	-	-	-	-
58	ช่างฝีมือหัตถกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ	-	-	1	-	-	-	-
59	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า (สำเร็จรูป)	-	-	8	-	-	-	-
60	ช่างซ่อมรองเท้า (ด้วยมือ)	3	-	-	-	-	-	-
61	ผู้ควบคุมเครื่องกลึง (งานโลหะ) ; ช่าง กลึง (แบบฐานหมุน , คงที่)	-	-	-	1	4	-	-
62	ช่างเย็บผลิตภัณฑ์สิ่งทอสิ่งถักและเครื่อง แต่งกาย ; ช่างเย็บจักรอุตสาหกรรม	7	-	-	-	-	-	-
63	พนักงานคุมเครื่องชักล้างสิ่งทอสิ่งถัก	4	-	-	-	-	-	-
64	ช่างประกอบยานยนต์	-	-	8	-	-	-	-
65	ช่างประกอบอุปกรณ์ชิ้นส่วนทางไฟฟ้า (มอเตอร์, ไคนาโม , หม้อแปลงไฟฟ้า, เครื่องใช้สำนักงาน, เครื่องใช้ใน บ้านเรือน , ลิฟท์, แยกควบคุมไฟฟ้า)	8	-	-	-	-	-	-
66	พนักงานขับรถยนต์	1	32	27	-	-	-	-
67	ผู้ขับรถยนต์ รถรับจ้างและรถตู้ อื่น ๆ	-	-	6	-	-	-	-
68	พนักงานขับรถบรรทุกและรถตู้ ขนาดใหญ่	18	-	-	-	-	-	-
69	พนักงานขับรถคัมพ์แทรก; พนักงานขับ รถบรรทุกเท้าย	-	2	-	-	-	-	-
70	ผู้ทำความสะอาดอาคาร ; พนักงานทำ ความสะอาดอาคาร	-	17	-	-	-	-	-

ลำดับ	สาขาอาชีพ	ต่ำกว่า				ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
		ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.			
71	ผู้ทำความสะอาดยานพาหนะด้วยมือ	4	7	-	-	-	-	-
72	พนักงานจัดส่งสินค้าอื่นๆ	2	-	3	3	-	-	-
73	คนงานในฟาร์มทั่วไป; คนงานในไร่ สวน ; คนงานเกษตร	23	-	-	-	-	-	-
74	แรงงานเหมืองแร่ เหมืองหิน	7	-	-	-	-	-	-
75	แรงงานก่อสร้างถนน เขื่อน และอื่น ๆ	48	-	-	-	-	-	-
76	แรงงานด้านการประกอบ	22	5	-	-	-	-	-
77	แรงงานด้านการประกอบอื่น ๆ	-	12	-	-	-	-	-
78	ผู้ขนถ่ายสินค้าประจํายานพาหนะ(การ ขนส่งทางรถไฟและทางถนน)	30	41	-	-	-	-	-
79	ผู้ปฏิบัติงานขนส่งสินค้าอื่นๆ	16	-	-	-	-	-	-
80	ผู้แจ้งชื่ออาชีพไม่ชัดเจน, ผู้เข้าสู่แรงงาน ใหม่	2	-	-	-	-	-	-

จากผลสำรวจแรงงานที่ขาดแคลนจําแนกตามสาขาอาชีพทั้งหมดจํานวน 80 สาขาอาชีพ พบว่า
วุฒิการศึกษาที่ขาดแคลนมากที่สุด คือ ตํ่ากว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขาดแคลนทั้งหมด 28 สาขาอาชีพ
จํานวน 344 คน ส่วนวุฒิการศึกษาที่ขาดแคลนน้อยที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขาดแคลน
10 สาขาอาชีพ จํานวน 99 คน ส่วนสาขาอาชีพที่ขาดแคลนแรงงานที่มีวุฒิการศึกษาตํ่ากว่าระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่น ช่างไฟประจําเรือ ช่างยนต์ แม่บ้านทั่วไป พ่อครัว พนักงานรักษาความปลอดภัย
ช่างก่อสร้าง พนักงานจัดส่งสินค้าอื่นๆและคนงานในไร่ สวน เป็นต้น สำหรับวุฒิการศึกษาที่ไม่มี
ความขาดแคลนแรงงานเลย คือ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2.33 การใช้บริการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามสถานที่ฝึกอบรม

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของการใช้บริการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามสถานที่ฝึกอบรม

หน่วย : แห่ง (จำนวนสถานประกอบการ)

หน่วยงาน	การใช้บริการ			
	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	100	3.09	3,145	96.91
2. สถานศึกษาต่าง ๆ ของรัฐ	76	2.34	3,167	97.66
3. สถาบันฝึกอบรม	208	6.44	3,023	93.56
4. หน่วยงานอื่น ๆ	18	0.57	3,192	99.43

จากผลสำรวจการใช้บริการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามสถานที่ฝึกอบรม พบว่าการใช้บริการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานของแรงงานส่วนใหญ่เคยฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในสถาบันฝึกอบรม ร้อยละ 6.44 รองลงมา คือ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ร้อยละ 3.09 สถานศึกษาต่างๆของรัฐ ร้อยละ 2.34 และหน่วยงานอื่นๆ ร้อยละ 0.57

2.34 การวางแผนการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามประเภทกิจการ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนแผนการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามประเภท
กิจการ

หน่วย : แห่ง (จำนวนสถานประกอบการ)

ประเภทกิจการ	ส่งพนักงานเข้าอบรม			
	มีแผน		ไม่มีแผน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ	3	13.64	19	86.36
อาหารและอาหารสัตว์	14	7.14	182	92.86
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	6	21.43	22	78.57
รองเท้าและเครื่องหนัง	-	-	5	100.00
อัญมณีและเครื่องประดับ	-	-	6	100.00
ไม้และเครื่องเรือน	6	22.22	21	77.78
กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	4	100.00
ปิโตรเลียม	-	-	14	100.00
ปิโตรเคมี	-	-	1	100.00
เคมี	-	-	4	100.00
ยางพาราและผลิตภัณฑ์	-	-	1	100.00
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	-	-	12	100.00
เซรามิกและแก้ว	-	-	14	100.00
เหล็กและเหล็กกล้า	1	50.00	1	50.00
แม่พิมพ์	1	8.33	11	91.67
ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	-	-	18	100.00
ยานยนต์และชิ้นส่วน	6	3.47	167	96.53
อุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ	11	5.98	173	94.02
เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	24	100.00
ก่อสร้าง	9	5.08	168	94.92
โลจิสติกส์	-	-	92	100.00
โรงแรมภัตตาคารและร้านอาหาร	20	6.51	287	93.49
การท่องเที่ยว	3	9.09	30	90.91

ประเภทกิจการ	ส่งพนักงานเข้าอบรม			
	มีแผน		ไม่มีแผน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าส่ง ค้าปลีก	60	4.78	1,195	95.22
สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ	61	21.03	229	78.97
โรงพยาบาล บริการสุขภาพ	1	1.59	62	98.41
อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	-	-	65	100.00
การบริการอื่น ๆ (ระบุ)	13	5.88	208	94.12
รวม	215	6.62	3,035	93.38

จากผลสำรวจสถานประกอบการทั้งหมดมีจำนวน 3,250 แห่ง พบว่า กิจการต่างๆ มีแผนการส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมยกระดับฝีมือแรงงานเพียง ร้อยละ 6.62 และไม่มีแผนที่จะส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมมากถึงร้อยละ 93.38 ประเภทกิจการที่มีแผนในการส่งพนักงานเข้าอบรม เช่น การเลี้ยงสัตว์บกและสัตว์น้ำ อาหารและอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร ค้าส่ง ค้าปลีกและโรงพยาบาล บริการสุขภาพ เป็นต้น

2.35 สถานประกอบการที่คาดว่าจะส่งพนักงานเข้าฝึกอบรมจำแนกตามสาขาอาชีพ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของแรงงานในกิจการที่คาดว่าจะส่งเข้าฝึกอบรมจำแนกตามสาขาอาชีพ

สาขาอาชีพ	หน่วย:คน			
	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่างไม้ก่อสร้าง	14	100.00	-	-
ช่างควบคุมงานก่อสร้าง	9	100.00	-	-
ช่างตกแต่งอาคาร	9	100.00	-	-
ช่างเชื่อมอุตสาหกรรม	10	100.00	-	-
ช่างตัดโลหะด้วยแก๊สและพลาสมา	-	-	-	-
ช่างเครื่องมือวัดและตรวจสอบ	3	50.00	3	50.00
ช่างซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักรกล	2	100.00	-	-
ช่างเขียนแบบ	3	100.00	-	-
ช่างซ่อมรถยนต์	-	-	-	-
ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	13	100.00	-	-
ช่างซ่อมเครื่องยนต์	15	100.00	-	-
ช่างแอร์รถยนต์	4	100.00	-	-
ช่างซ่อมเครื่องยนต์เล็กเพื่อการเกษตร	9	100.00	-	-
ช่างไฟฟ้า	26	100.00	-	-
ช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ	14	100.00	-	-
ช่างซ่อมเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์	3	50.00	3	50.00
ช่างทำหัตถกรรมกระดาษอัด	-	-	8	100.00
ช่างซ่อมสิ่งสิ่งทอ	-	-	27	100.00
การเลี้ยงสัตว์	1	100.00	-	-
ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	6	75.00	2	25.00
การจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	20	50.00	20	50.00
การบริหารและการจัดการเชิงธุรกิจ	117	58.50	83	41.50
การสร้างและพัฒนาทีมงาน	21	53.85	18	46.15
การปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	96	45.07	117	54.93
ภาษาต่างประเทศ	2	50	2	50.00
การปรับปรุงการเพิ่มผลผลิต	6	60	4	40.00

สาขาอาชีพ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานรักษาความปลอดภัย	6	100.00	-	-
แม่บ้าน โรงแรม	5	38.46	8	61.54
พนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรม	210	60.00	140	40.00
พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	2	50.00	2	50.00
พนักงานทำความสะอาด	3	50.00	3	50.00
การประกอบอาหารว่าง	-	-	-	-
พนักงานขาย	25	75.76	8	24.24
ผู้ปฏิบัติงานด้านคอมพิวเตอร์	24	53.33	21	46.67
อื่น ๆ	288	78.69	78	21.31
รวม	966	63.85	547	36.15

จากผลสำรวจแรงงานในกิจการที่คาดว่าจะส่งเข้าฝึกอบรมจำแนกตามสาขาอาชีพทั้งหมด มีจำนวน 1,513 คน พบว่า สถานประกอบการมีแนวโน้มจะส่งแรงงานชายเข้าฝึกอบรม ร้อยละ 63.85 สาขาอาชีพที่คาดว่าจะส่งเข้าฝึกอบรม เช่น ช่างไม้ก่อสร้าง ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศพนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

ส่วนสาขาอาชีพที่สถานประกอบการจะไม่ส่งเข้าฝึกอบรม คือ ช่างตัดโลหะด้วยแก๊สและพลาสติก ช่างซ่อมรถยนต์และการประกอบอาหารว่าง

2.36 ระดับความสามารถด้านต่างๆของแรงงาน

ตารางที่ 36 แสดงระดับความสามารถด้านต่างๆ

ความสามารถ	แรงงาน ไร้ฝีมือ		แรงงาน กึ่งฝีมือ		แรงงาน ฝีมือ		แรงงาน ฝีมือระดับสูง		ผู้เชี่ยวชาญ	
	ปัจจุบัน	ที่คาดหวัง	ปัจจุบัน	ที่คาดหวัง	ปัจจุบัน	ที่คาดหวัง	ปัจจุบัน	ที่คาดหวัง	ปัจจุบัน	ที่คาดหวัง
	ความสามารถในด้านการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา	1.95	3.04	2.67	3.68	3.14	4.06	3.64	4.51	3.98
ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์	1.22	2.21	2.06	3.12	2.74	3.73	3.32	4.29	3.20	4.18
ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ	1.08	2.11	1.61	2.77	2.14	3.34	2.59	3.78	2.73	3.90
ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม	2.36	3.30	2.99	3.88	3.31	4.24	3.69	4.60	3.94	4.72
ความสามารถด้านเทคนิคปฏิบัติงาน	2.35	3.30	2.97	3.90	3.40	4.29	3.85	4.64	4.10	4.82
ความสามารถในด้านการบริการ	2.14	3.14	2.83	3.83	3.35	4.24	3.94	4.69	4.20	4.90
ระดับเงินเดือนเริ่มต้นโดยเฉลี่ย (ต่อเดือน)	4,064		5,111		6,555		10,899		11,303	

จากผลสำรวจระดับความสามารถด้านต่างๆ พบว่า แรงงานประเภทต่างๆ มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในปัจจุบันทุกด้านต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่คาดหวังไว้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในด้านการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา ด้านคอมพิวเตอร์ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม ความสามารถด้านเทคนิคปฏิบัติงานและความสามารถในการบริการ

2.37 ปัญหาด้านความรู้ของผู้ทำงาน

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาด้านความรู้ของผู้ทำงาน

หน่วย : แห่ง (จำนวนสถานประกอบการ)

ปัญหาด้านความรู้	ระดับของปัญหา							
	ไม่มีปัญหา		น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดความรู้และความเข้าใจในธุรกิจ	1,709	52.58	1,219	37.51	298	9.17	24	0.74
ขาดความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์	674	20.93	1,074	33.35	875	27.17	597	18.54
ขาดความรู้ในด้านกฎหมาย	541	16.74	1,292	39.98	1,115	34.50	284	8.79
ขาดความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	1,154	35.56	1,677	51.70	361	11.13	52	1.60
ขาดความรู้ด้านอื่น ๆ	3,055	97.16	75	2.39	14	0.45	-	-

พนักงานในสถานประกอบการมีความรู้และความเข้าใจในธุรกิจที่ตนประกอบอาชีพอยู่ มีจำนวนเกินครึ่ง (ร้อยละ 52.58) และมีความต้องการพัฒนาในด้านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 18.34

2.38 ปัญหาด้านทักษะของผู้ทำงาน

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาด้านทักษะของผู้ทำงาน

หน่วย : แห่ง (จำนวนสถานประกอบการ)

ปัญหาด้านทักษะ	ระดับของปัญหา							
	ไม่มีปัญหา		น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	2,120	65.29	880	27.09	236	7.28	11	0.34
ขาดทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ	234	7.25	579	17.90	1,245	38.50	1,175	36.35
ขาดทักษะในการนำเสนองาน	1,062	32.69	1,763	54.27	403	12.39	21	0.65
ขาดทักษะในการแก้ไขปัญหา	981	30.51	1,658	51.57	509	15.82	67	2.10
ขาดความรู้ด้านอื่น ๆ	3,048	97.93	45	1.45	16	0.53	3	0.09

จากการสำรวจปัญหาด้านทักษะของผู้ทำงานพบว่า ทักษะที่พบปัญหามากในสถานประกอบการ คือ ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ส่วนทักษะที่ไม่ค่อยมีปัญหา คือ ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.39 ปัญหาด้านคุณลักษณะของผู้ทำงาน

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาด้านคุณลักษณะของผู้ทำงาน

หน่วย : แห่ง (จำนวนสถานประกอบการ)

ปัญหาด้านคุณลักษณะ	ระดับของปัญหา							
	ไม่มีปัญหา		น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดความสามารถในการเรียนรู้	1,903	58.82	1,076	33.26	228	7.04	28	0.87
ขาดความรับผิดชอบในงาน	1,951	60.18	994	30.68	272	8.40	24	0.74
ขาดจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์	2,036	62.74	1,036	31.93	166	5.11	7	0.22
ขาดความอดทนต่อความกดดัน	1,881	58.09	1,089	33.63	227	7.02	41	1.26
ขาดความรู้ด้านอื่น ๆ	3,087	98.53	44	1.40	2	0.07	-	-

จากผลสำรวจปัญหาด้านคุณลักษณะของผู้ทำงาน พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่มีระดับปัญหามาก คือ ขาดความอดทนต่อความกดดัน ร้อยละ 1.26 ขาดความสามารถในการเรียนรู้ ร้อยละ 0.87 ขาดความรับผิดชอบในงาน ร้อยละ 0.74 ขาดจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ ร้อยละ 0.22

นอกจากนั้น ยังสามารถแยกปัญหาด้านคุณลักษณะต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ปัญหาขาดความสามารถในการเรียนรู้ ระดับของปัญหา คือ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.82 ระดับน้อย ร้อยละ 33.26 ระดับปานกลาง ร้อยละ 7.04 ระดับมาก ร้อยละ 0.87

ปัญหาขาดความรับผิดชอบในงาน ระดับปัญหา คือ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 60.18 ระดับน้อย ร้อยละ 30.68 ระดับปานกลาง ร้อยละ 8.40 ระดับมาก ร้อยละ 0.74

ปัญหาขาดจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ ระดับปัญหา คือ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 62.74 ระดับน้อย ร้อยละ 31.93 ระดับปานกลาง ร้อยละ 5.11 ระดับมาก ร้อยละ 0.22

ปัญหาขาดความอดทนต่อความกดดัน ระดับปัญหา คือ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 58.09 ระดับน้อย ร้อยละ 33.63 ระดับปานกลาง ร้อยละ 7.02 ระดับมาก ร้อยละ 1.26

ปัญหาขาดความรู้ด้านอื่น ๆ ระดับปัญหา คือ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 98.53 ระดับน้อย ร้อยละ 1.40 ระดับปานกลาง ร้อยละ 0.07

ส่วนที่ 2 สถานศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสำรวจแนวโน้มการผลิตบุคลากรของสถานศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ รวมไปถึงแนวโน้มการเรียนต่อและการเข้าสู่ตลาดแรงงาน สำนักงานแรงงานจังหวัด เชียงรายมีข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษาในจังหวัดเชียงราย ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.40 สถานศึกษาภาครัฐและเอกชนจำแนกตามระดับการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนของสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	หน่วย: แห่ง		
	รัฐ	เอกชน	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	279	14	293
มัธยมศึกษาตอนปลาย	72	8	80
ปวช.	12	8	20
ปวส.	8	6	14
อนุปริญญา	-	-	-
ปริญญาตรี	5	-	5
ปริญญาโท	5	-	5
ปริญญาเอก	5	-	5
รวม	297	23	320

จากผลสำรวจสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนจำแนกตามระดับการศึกษาทั้งหมด มีจำนวน 320 แห่ง พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด 293 มีจำนวนสถานศึกษา ภาครัฐ 279 แห่ง และภาคเอกชน จำนวน 14 แห่ง นอกจากนั้นยังสรุปได้ว่าทุกระดับชั้น จะเป็น สถานศึกษาของภาครัฐมากกว่าภาคเอกชน โดยจำนวนรวมคือภาครัฐ จำนวน 297 แห่ง และภาคเอกชน จำนวน 23 แห่ง

จากข้อมูลพื้นฐาน สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงรายได้ส่งแบบสำรวจข้อมูลการผลิตกำลังคนของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปจำนวน 258 แห่ง เพื่อเป็นการสำรวจแนวโน้มการผลิตบุคลากรของสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาได้ส่งแบบสำรวจข้อมูลการผลิตกำลังคนกลับมาจำนวน 171 แห่ง โดยมีผลสรุปดังนี้

2.41 ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	หน่วย:คน					
	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ม.3	5,585	6,557	12,142	46.00	54.00	100.00
ม.6	2,648	3,922	6,570	40.30	59.70	100.00
รวม	8,233	10,479	18,712	44.00	56.00	100.00

จากผลสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 18,712 คน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นหญิงมากกว่าชายทั้งสองระดับ โดยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหญิง ร้อยละ 54 จากผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด จำนวน 12,142 คน และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นหญิง ร้อยละ 59.7 จากผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด จำนวน 6,570 คน

2.42 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.และปวส.จำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช.และปวส.จำแนกตามสาขาวิชา

หน่วย:คน

สาขาวิชา	ปวช.			ร้อยละ			ปวส./อนุปริญญา			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เกษตรกรรม	279	175	454	61.45	38.55	100.00	147	81	228	64.47	35.53	100.00
คหกรรม	12	94	106	11.32	88.68	100.00	10	115	125	8.00	92.00	100.00
อุตสาหกรรม	963	18	981	98.17	1.83	100.00	567	15	582	97.42	2.58	100.00
พาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ	288	857	1,145	25.15	74.85	100.00	142	597	739	19.22	80.78	100.00
ศิลปกรรม	47	27	74	63.51	36.49	100.00	9	7	16	56.25	43.75	100.00
อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว	13	111	124	10.48	89.52	100.00	7	63	70	10.00	90.00	100.00
อุตสาหกรรมสิ่ง ทอ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ประมง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยี สารสนเทศ	-	-	-	-	-	-	4	2	6	66.67	33.33	100.00
สาขาอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	10	43	53	18.87	81.13	100.00
รวม	1,602	1,282	2,884	55.55	44.45	100.00	896	923	1,819	49.26	50.74	100.00

จากผลสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งหมดมีจำนวน 2,884 คน เป็นชาย ร้อยละ 55.5 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 1,145 คน รองลงมาคือ สาขา อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม จำนวน 981 คน และ 454 คนตามลำดับ

ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมดมีจำนวน 1,819 คน เป็นหญิงร้อยละ 50.7 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 739 คน รองลงมา คือ สาขาอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม 582 คน และ 228 คนตามลำดับ

2. 43 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	หน่วย:คน																	
	ปริญญาตรี			ร้อยละ			ปริญญาโท			ร้อยละ			ปริญญาเอก			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เกษตรกรรม																		
ประมง วน	8	4	12	66.67	33.33	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศาสตร์																		
วิทยาศาสตร์																		
เทคโนโลยี	460	128	588	78.23	21.77	100.00	4	5	9	44.44	55.56	100.00	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรม																		
วิศวกรรม																		
สถาปัตยกรรม	38	19	57	66.67	33.33	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
กรรม																		
พาณิชยกรรม																		
บริหารธุรกิจ	475	1,124	1,599	29.71	70.29	100.00	107	105	212	50.47	49.53	100.00	1	1	2	50.00	50.00	100.00
เศรษฐศาสตร์																		
มนุษยศาสตร์																		
สังคมศาสตร์	236	356	592	39.86	60.14	100.00	8	8	16	50.00	50.00	100.00	1	1	2	50.00	50.00	100.00
อักษรศาสตร์																		
นิเทศศาสตร์																		
วารสารศาสตร์	27	29	56	48.21	51.79	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สุขภาพ																		
การแพทย์	19	45	64	29.69	70.31	100.00	8	4	12	66.67	33.33	100.00	-	1	-	-	-	-
คหกรรม																		
บริการ การท่องเที่ยว	29	75	104	27.88	72.12	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม																		
จิตรกรรม	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
มณฑานศิลป์																		
นิติศาสตร์	251	158	409	61.37	38.63	100.00	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รัฐศาสตร์	326	226	552	59.06	40.94	100.00	92	54	146	63.01	36.99	100.00	-	-	-	-	-	-

สาขาวิชา	ปริญญาตรี			ร้อยละ			ปริญญาโท			ร้อยละ			ปริญญาเอก			ร้อยละ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
การศึกษา	27	73	100	27.00	73.00	100.00	82	66	148	55.41	44.59	100.00	-	-	-	-	-	-
พลศึกษา การกีฬา	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2	50.00	50.00	100.00
รวม	1,904	2,237	4,133	46.07	54.13	100.19	304	242	543	55.99	44.57	100.55	3	4	7	50.00	66.67	116.67

จากผลสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งหมดมีจำนวน 4,133 คน ปริญญาโท 543 คน และปริญญาเอก 7 คน สาขาที่มีผู้สำเร็จการศึกษามากที่สุดในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท คือ สาขาพาณิชยกรรม บริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ โดยปริญญาตรีมีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 1,599 คน ปริญญาโท จำนวน 212 คน รองลงมาในระดับปริญญาตรีคือ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และอักษรศาสตร์ จำนวน 592 คน ปริญญาโท สาขาการศึกษา จำนวน 148 คน สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม จำนวน 588 คน ปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ จำนวน 146 คน ส่วนระดับปริญญาเอกนั้นมีผู้สำเร็จการศึกษาสาขา พาณิชยกรรม บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ จำนวน 2 คน สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ อักษรศาสตร์ จำนวน 2 คน สาขาสุขภาพ การแพทย์ จำนวน 1 คน และสาขาอื่นๆ จำนวน 2 คน

2.44 ข้อมูลอื่นๆของผู้จบการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลอื่นๆของผู้จบการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

หน่วย:คน

ระดับการศึกษา	อัตราการเรียนต่อ(%)		สัดส่วนนักศึกษาจากต่างจังหวัด(%)		อัตราการมีงานทำ(%)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ม.3	81.03	84.34	3.04	3.26	4.79	4.68
ม.6	74.81	80.41	5.78	6.15	10.68	9.56
ปวช.	59.79	61.79	8.37	8.73	13.76	12.28
ปวส./อนุปริญญา	52.30	54.07	12.22	12.23	20.36	20.28
ปริญญาตรี	16.32	16.61	40.93	46.27	52.13	58.67
ปริญญาโท	15.13	8.87	36.60	47.00	57.80	67.60

จากผลสำรวจข้อมูลอื่นๆของผู้จบการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ พบว่า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีอัตราการเรียนต่อสูงสุด มากกว่าร้อยละ 80 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มากกว่าร้อยละ 70 สำหรับระดับการศึกษาที่มีนักศึกษาจากต่างจังหวัดมากที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี มากกว่าร้อยละ 40 ส่วนอัตราการมีงานทำนั้น ระดับปริญญาโทมีอัตรามากที่สุด รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา

2.45 ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษา

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษา

หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

ระดับการศึกษา	จำนวนสถานศึกษา			ร้อยละ		
	ไม่เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	เหมาะสมมาก	ไม่เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	เหมาะสมมาก
		เหมาะสม			เหมาะสม	
ม.3	20	103	35	12.66	65.19	22.15
ม.6	4	27	16	8.51	57.45	34.04
ปวช.	-	4	6	-	40.00	60.00
ปวส./อนุปริญญา	-	2	5	-	28.57	71.43
ปริญญาตรี	-	1	2	-	33.33	66.67
ปริญญาโท	-	1	2	-	33.33	66.67
ปริญญาเอก	-	1	2	-	33.33	66.67

จากผลสำรวจความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่า ระดับการศึกษาที่มีหลักสูตรเหมาะสมมากที่สุดคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ร้อยละ 71.43 รองลงมา คือ ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 66.67 ส่วนระดับการศึกษาที่ยังมีหลักสูตรไม่เหมาะสมคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 12.66 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 8.51

2.46 การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปี
ที่ผ่านมา

ระดับการศึกษา	หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)			
	จำนวนสถานศึกษา		ร้อยละ	
	ไม่เคยปรับปรุง หลักสูตร	เคยปรับปรุง หลักสูตร	ไม่เคยปรับปรุง หลักสูตร	เคยปรับปรุง หลักสูตร
ม.3	14	145	8.81	91.20
ม.6	2	45	4.26	95.74
ปวช.	2	8	20.00	80.00
ปวส./อนุปริญญา	2	5	28.57	71.43
ปริญญาตรี	-	3	-	100.00
ปริญญาโท	-	3	-	100.00

จากผลสำรวจการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา พบว่าระดับการศึกษาที่มีการปรับปรุงหลักสูตรมากที่สุดคือ ระดับอุดมศึกษา รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 95.74 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 91.20 ส่วนระดับการศึกษาที่มีการปรับปรุงหลักสูตรน้อยที่สุด คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ร้อยละ 71.43

2. 47 ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา

ระดับการศึกษา	หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)							
	สาเหตุของการปรับปรุงหลักสูตร (จำนวนสถานศึกษา)				ร้อยละ			
	ตาม นโยบาย ต้นสังกัด	ตาม นโยบาย ผู้บริหาร	ความ ต้องการ ตลาดแรงงาน	อื่นๆ	ตาม นโยบาย ต้นสังกัด	ตาม นโยบาย ผู้บริหาร	ความ ต้องการ ตลาดแรงงาน	อื่นๆ
ม.3	12	10	4	-	46.15	38.46	15.38	-
ม.6	6	3	2	-	54.55	27.27	18.18	-
ปวช.	-	3	-	-	-	100.00	-	-
ปวส./ อนุปริญญา	-	3	1	-	-	75.00	25.00	-
ปริญญาตรี	-	2	1	-	-	66.67	33.33	-
ปริญญาโท	-	2	1	-	-	66.67	33.33	-
ปริญญาเอก	-	2	1	-	-	66.67	33.33	-

จากผลสำรวจปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญที่สุดที่ใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา พบว่ามีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตร โดยสามารถแยกได้เป็นระดับชั้นคือ ในสถานศึกษาที่เป็นสายอาชีพและในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากนโยบายของผู้บริหาร รองลงมาคือ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนในระดับมัธยมศึกษา มีสาเหตุมาจากนโยบายของต้นสังกัด รองลงมาคือ นโยบายผู้บริหารและความต้องการตลาดแรงงาน

2.48 การขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

ระดับการศึกษา	หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)			
	การขอความร่วมมือจากภาคเอกชน		ร้อยละ	
	มีการขอความร่วมมือ	ไม่มีการขอความร่วมมือ	มีการขอความร่วมมือ	ไม่มีการขอความร่วมมือ
	รวม	รวม	รวม	รวม
ม.3	99	46	68.28	31.72
ม.6	27	18	60.00	40.00
ปวช.	3	5	37.50	62.50
ปวส./อนุปริญญา	-	5	-	100.00
ปริญญาตรี	1	2	33.33	66.67
ปริญญาโท	1	2	33.33	66.67
ปริญญาเอก	1	2	33.33	66.67

จากผลสำรวจการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการและภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา พบว่า ระดับการศึกษาที่มีการขอความร่วมมือจากภาคเอกชนมากที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 68.28 ถัดมาคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 60 ส่วนระดับชั้นที่ไม่มีการขอความร่วมมือเลยคือ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา

2.49 ความพอเพียงของบุคลากร ผู้สอนหรืออาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของความพอเพียงของบุคลากร ผู้สอนหรืออาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง

หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

ระดับการศึกษา	ภาวะการขาดแคลนบุคลากร (จำนวนสถานศึกษา)				ร้อยละ			
	ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ	ไม่เพียงพอแต่มีคุณภาพ	เพียงพอแต่ขาดคุณภาพ	เพียงพอและมีคุณภาพ	ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ	ไม่เพียงพอแต่มีคุณภาพ	เพียงพอแต่ขาดคุณภาพ	เพียงพอและมีคุณภาพ
ม.3	15	96	6	42	9.43	60.38	3.77	26.42
ม.6	2	25	1	19	4.26	53.19	2.13	40.43
ปวช.	-	4	-	6	-	40.00	-	60.00
ปวส./อนุปริญญา	-	4	-	3	-	57.14	-	42.86
ปริญญาตรี	-	-	-	3	-	-	-	100.00
ปริญญาโท	-	-	-	3	-	-	-	100.00
ปริญญาเอก	-	-	-	3	-	-	-	100.00

จากผลสำรวจความพอเพียงของบุคลากร ผู้สอนหรืออาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง พบว่าระดับการศึกษาที่มีบุคลากรเพียงพอและมีคุณภาพน้อยที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 26.42 เท่านั้น ส่วนระดับที่ไม่มีภาวะการขาดแคลนบุคลากรเลยคือ ระดับอุดมศึกษา

2.50 สาเหตุที่สำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านบุคลากรของสถานศึกษา

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของสาเหตุที่สำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านบุคลากรของสถานศึกษา

หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

ระดับ การศึกษา	สาเหตุของความไม่เพียงพอ (จำนวนสถานศึกษา)			ร้อยละ		
	ขาดอิสระใน การคัดเลือก บุคลากร	ผลตอบแทนไม่ จูงใจผู้มี ความสามารถ	อื่นๆ	ขาดอิสระใน การคัดเลือก บุคลากร	ผลตอบแทนไม่ จูงใจผู้มี ความสามารถ	อื่นๆ
	ม.3	80	26	9	69.57	22.61
ม.6	15	9	3	55.56	33.33	11.11
ปวช.	1	3	-	25.00	75.00	-
ปวส./ อนุปริญญา	1	3	-	25.00	75.00	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

จากผลสำรวจสาเหตุที่สำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านบุคลากรของสถานศึกษา พบว่าสาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนบุคลากร คือ ระดับมัธยมศึกษาจะขาดอิสระในการคัดเลือกบุคลากร ส่วนในสถานศึกษาสาขาอาชีพ คือ การที่ผลตอบแทนไม่จูงใจผู้ที่มีความสามารถ

2.51 ความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์

ระดับการศึกษา	หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)			
	ภาวะการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์		ร้อยละ	
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ
ม.3	129	30	81.13	18.87
ม.6	29	18	61.70	38.30
ปวช.	6	4	60.00	40.00
ปวส./อนุปริญญา	3	4	42.86	57.14
ปริญญาตรี	-	3	-	100.00
ปริญญาโท	-	3	-	100.00
ปริญญาเอก	-	3	-	100.00

จากผลสำรวจความเพียงพอของสื่อและอุปกรณ์ พบว่า ระดับการศึกษาที่มีภาวะการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์มากที่สุด คือ ระดับอุดมศึกษา รองลงมา คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ร้อยละ 57.14 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 40 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 38.30 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 9 ร้อยละ 18.87

2.52 สาเหตุสำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านสื่อในการสอน

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของสาเหตุสำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านสื่อในการสอน

หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

ระดับการศึกษา	สาเหตุของความไม่เพียงพอ (จำนวนสถานศึกษา)			ร้อยละ		
	ขาด งบประมาณ	ขาดความ ชำนาญใน การใช้	อื่นๆ	ขาด งบประมาณ	ขาดความ ชำนาญใน การใช้	อื่นๆ
ม.3	116	12	1	89.92	9.30	0.78
ม.6	27	2	-	93.10	6.90	-
ปวช.	5	1	-	83.33	16.67	-
ปวส./อนุปริญญา	1	1	-	50.00	50.00	-
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-

จากผลสำรวจสาเหตุสำคัญที่สุดของความไม่เพียงพอด้านสื่อในการสอน พบว่า ในระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากขาดงบประมาณ ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา มีสาเหตุมาจากขาดงบประมาณและขาดความชำนาญในการใช้เท่ากัน

2.53 การขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ตรง
มาเป็นผู้บรรยายพิเศษหรืออาจารย์พิเศษ

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ สถานประกอบการที่
เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ตรงมาเป็นผู้บรรยายพิเศษหรืออาจารย์พิเศษ

หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

ระดับการศึกษา	การขอความร่วมมือ(จำนวน สถานศึกษา)		ร้อยละ	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
	ม.3	70	89	44.03
ม.6	10	35	22.22	77.78
ปวช.	1	9	10.00	90.00
ปวส./อนุปริญญา	1	6	14.29	85.71
ปริญญาตรี	1	2	33.33	66.67
ปริญญาโท	2	1	66.67	33.33
ปริญญาเอก	2	1	66.67	33.33

จากผลสำรวจการขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องหรือมี
ประสบการณ์ตรงมาเป็นผู้บรรยายพิเศษหรืออาจารย์พิเศษพบว่า ระดับการศึกษาที่มีการขอความร่วมมือ
มากที่สุดคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมากถึง ร้อยละ 90 รองลงมาคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงและอนุปริญญา ร้อยละ 85.71 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 77.78

2.54 โครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน ระหว่างเรียน

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของโครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการ
เพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานระหว่างเรียน

ระดับการศึกษา	หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)			
	โครงการขอความร่วมมือ(จำนวน สถานศึกษา)		ร้อยละ	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
ม.3	127	30	80.89	19.11
ม.6	27	19	58.70	41.30
ปวช.	-	10	-	100.00
ปวส./อนุปริญญา	1	6	14.29	85.71
ปริญญาตรี	1	2	33.33	66.67
ปริญญาโท	3	-	100.00	-
ปริญญาเอก	3	-	100.00	-

จากผลสำรวจโครงการขอความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานระหว่างเรียน พบว่า ระดับการศึกษาที่มีโครงการขอความร่วมมือมากที่สุด คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งหมด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ร้อยละ 85.71 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 66.67 ส่วนระดับการศึกษาที่ไม่มีโครงการขอความร่วมมือเลยคือ ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

2.55 การฝึกงานของนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนครั้งและร้อยละในการฝึกงานของนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนครั้งของการฝึกงาน				ร้อยละ			
	ไม่มีการฝึกงาน	1 ครั้ง	2 ครั้ง	มากกว่า 2 ครั้ง	ไม่มีการฝึกงาน	1 ครั้ง	2 ครั้ง	มากกว่า 2 ครั้ง
ม.3	143	9	-	6	90.51	5.70	-	3.80
ม.6	31	11	-	4	67.39	23.91	-	8.70
ปวช.	-	10	-	-	-	100.00	-	-
ปวส./อนุปริญญา	1	6	-	-	14.29	85.71	-	-
ปริญญาตรี	1	1	1	-	33.33	33.33	33.33	-
ปริญญาโท	3	-	-	-	100.00	-	-	-
ปริญญาเอก	3	-	-	-	100.00	-	-	-

หน่วย: แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

จากผลสำรวจการฝึกงานของนักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่มีการฝึกงาน 2 ครั้ง คือ ระดับปริญญาตรี ส่วนระดับที่มีการฝึกงานมากกว่า 2 ครั้ง คือ ระดับมัธยมศึกษา ส่วนการศึกษาสายอาชีพฝึกงานเพียงครั้งเดียว และในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกไม่มีการฝึกงานเลย

2.56 การประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาส่วนใหญ่ (โดยผู้ประกอบการ)

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของการประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาส่วนใหญ่
(โดยผู้ประกอบการ)

ระดับการศึกษา	ผลการประเมินจากผู้ประกอบการ				ร้อยละ			
	ทำงานได้ ไม่ดีและ ขาดความ ตั้งใจ	ทำงานได้ ไม่ดีแต่มี ความ ตั้งใจ	ดีแต่ขาด ความ ตั้งใจ	ดีและมี ความ ตั้งใจ	ทำงานได้ ไม่ดีและ ขาดความ ตั้งใจ	ทำงานได้ ไม่ดีแต่มี ความ ตั้งใจ	ดีแต่ขาด ความ ตั้งใจ	ดีและมี ความ ตั้งใจ
	ม.3	2	4	2	7	13.33	26.67	13.33
ม.6	-	1	1	13	-	6.67	6.67	86.67
ปวช.	-	-	3	7	-	-	30.00	70.00
ปวส./อนุปริญญา	-	1	-	5	-	16.67	-	83.33
ปริญญาตรี	-	-	-	2	-	-	-	100.00
ปริญญาโท	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากผลสำรวจการประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาส่วนใหญ่(โดยผู้ประกอบการ) พบว่า ผลการประเมินการฝึกงานของนักศึกษาส่วนใหญ่ ระดับการศึกษาที่ทำงานได้ดีและมีความตั้งใจมากที่สุด คือ ระดับปริญญาตรีทั้งหมด รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 86.67 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 83.33 ส่วนระดับชั้นที่มีผู้ฝึกงานทำงานได้ไม่ดีและขาดความตั้งใจคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 13.33

2.57 นโยบายการเพิ่มหรือลดจำนวนนักศึกษา

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของนโยบายการเพิ่มหรือลดจำนวนนักศึกษา

ระดับการศึกษา	นโยบายเพิ่ม/ลดจำนวนนักศึกษา			ร้อยละ		
	ไม่มีนโยบาย	มีนโยบายเพิ่มจำนวนนักศึกษา	มีนโยบายลดจำนวนนักศึกษา	ไม่มีนโยบาย	มีนโยบายเพิ่มจำนวนนักศึกษา	มีนโยบายลดจำนวนนักศึกษา
ม.3	69	88	1	43.67	55.70	0.63
ม.6	17	30	-	36.17	63.83	-
ปวช.	1	9	-	10.00	90.00	-
ปวส./อนุปริญญา	-	7	-	-	100.00	-
ปริญญาตรี	-	3	-	-	100.00	-
ปริญญาโท	-	3	-	-	100.00	-
ปริญญาเอก	-	3	-	-	100.00	-

หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)

จากผลสำรวจนโยบายการเพิ่มหรือลดจำนวนนักศึกษพบว่า การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญาและในระดับสูงขึ้นไป สถานศึกษามีนโยบายในการเพิ่มนักศึกษาทั้งสิ้น รองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและมัธยมศึกษาปีที่6 ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กลับมีนโยบายในการลดจำนวนนักศึกษาด้วยร้อยละ 0.63

2.58 นโยบายการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอน

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของนโยบายการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอน

ระดับการศึกษา	หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)			
	นโยบายเพิ่มสาขา/คณะที่สอน		ร้อยละ	
	ไม่มีนโยบาย	มีนโยบาย	ไม่มีนโยบาย	มีนโยบาย
ม.3	130	28	82.28	17.72
ม.6	31	16	65.96	34.04
ปวช.	6	4	60.00	40.00
ปวส./อนุปริญญา	4	3	57.14	42.86
ปริญญาตรี	-	3	-	100.00
ปริญญาโท	-	3	-	100.00
ปริญญาเอก	1	2	33.33	66.67

จากผลสำรวจนโยบายการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอน พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโททั้งหมดมีนโยบายในการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอน ถัดมาคือ ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 66.67 ส่วนระดับชั้นที่มีนโยบายเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอนน้อยที่สุดคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพียงร้อยละ 17.72

2.59 ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร

ระดับการศึกษา	หน่วย:แห่ง (จำนวนสถานศึกษา)							
	ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ใช้พิจารณา				ร้อยละ			
	นโยบาย ภาครัฐ/ ต้นสังกัด	ความต้องการ ตลาดแรงงาน	มาตรฐาน การศึกษา	อื่นๆ	นโยบาย ภาครัฐ/ ต้นสังกัด	ความต้องการ ตลาดแรงงาน	มาตรฐาน การศึกษา	อื่นๆ
ม.3	96	8	53	2	60.38	5.03	33.33	1.26
ม.6	16	7	22	2	34.04	14.89	46.81	4.26
ปวช.	5	3	2	-	50.00	30.00	20.00	-
ปวส./ อนุปริญญา	2	3	1	1	28.57	42.86	14.29	14.29
ปริญญาตรี	-	-	1	2	-	-	33.33	66.67
ปริญญาโท	-	-	1	2	-	-	33.33	66.67
ปริญญาเอก	-	-	1	2	-	-	33.33	66.67

จากผลการสำรวจปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อพัฒนาด้านการผลิตบุคลากรพบว่า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ นโยบายภาครัฐและต้นสังกัด ส่วนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ ปัจจัยทางมาตรฐานการศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา คือ ปัจจัยเกี่ยวกับความต้องการทางตลาดแรงงาน ส่วนในระดับอุดมศึกษานั้นมาจากปัจจัยอื่นๆ เป็นต้น

บทที่ 3

บทสรุป

3.1 สรุปสถานการณ์ด้านอุปสงค์แรงงานจากการเก็บข้อมูลตามแบบประเมินผล

ผลจากการสำรวจข้อมูลของกิจการประเภทต่าง ๆ นั้น พบว่า ในสถานประกอบการส่วนใหญ่จะมีแรงงานชายมากกว่าแรงงานหญิง ซึ่งประเภทกิจการที่มีแรงงานชายมากกว่านั้นจะเป็นกิจการประเภทที่ต้องใช้แรงเป็นหลักในการทำงาน เช่น งานก่อสร้าง งานด้านการค้า เป็นต้น ซึ่งต่างจากประเภทกิจการที่จำนวนผู้หญิงมากกว่าเป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อน เช่น งานอัญมณีและเครื่องประดับ งานด้านสถาบันการเงินหรืองานด้านโรงพยาบาล เป็นต้น

จากการจำแนกประเภทของแรงงานตามระดับฝีมือ นั้น พบว่าแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในประเภทแรงงานกึ่งฝีมือมากกว่าประเภทอื่น ส่วนแรงงานประเภทที่น้อยที่สุดนั้นเป็นแรงงานฝีมือระดับสูง และที่สังเกตได้อีกอย่างหนึ่งคือ ในกิจการเกือบทุกประเภทนั้นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญอยู่ด้วย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย

ในด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยส่งพนักงานเข้าฝึกยกระดับฝีมือแรงงานเลย แต่ถ้าส่งก็จะส่งเข้าฝึกในสถาบันฝึกอบรมของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเมื่อคูแผนการส่งพนักงานนั้น จะเห็นได้ชัดว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีแผนที่จะส่งพนักงานเข้าอบรม ส่วนประเภทของกิจการที่มีแผนส่งพนักงานเข้ารับการอบรมมากที่สุด คือ สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ โดยพนักงานที่สถานประกอบการส่วนใหญ่วางแผนส่งเข้าอบรมนั้นเป็นผู้ชาย

สำหรับปัญหาด้านความรู้และทักษะของพนักงานนั้น ส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่อง การขาดความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ การขาดทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศและการขาดความอดทนต่อความกดดัน นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า จีกระดับความสามารถด้านต่างๆของแรงงานนั้นยังต่ำกว่าระดับความสามารถที่สถานประกอบการคาดหวังไว้ทั้งสิ้น

สถานการณ์ของการจ้างแรงงาน เนื่องจากพนักงานได้ลาออก จึงต้องจ้างพนักงานใหม่จำนวนมาก ส่วนวุฒิการศึกษาที่ขาดแคลนแรงงานมากที่สุดคือ ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสาขาอาชีพที่ขาดแคลนแรงงานมากที่สุด เป็นอาชีพด้านนักรถตลาด เจ้าหน้าที่การตลาดหรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขาย(มีความต้องการในวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอนุปริญญา)

3.2 สรุปสถานการณ์ด้านอุปทานจากการเก็บข้อมูลตามแบบประเมินผล

ในส่วนของการผลิตบุคลากรของสถานศึกษานั้น เห็นได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในทุกระดับชั้นเป็นผู้หญิง ยกเว้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและปริญญาโท ซึ่งเกี่ยวข้องกับอัตราการเรียนต่อ โดยผู้หญิงจะมีอัตราการเรียนต่อมากกว่าผู้ชายยกเว้นระดับปริญญาโทและนอกจากนั้นอัตราส่วนของนักศึกษาจากต่างจังหวัดส่วนใหญ่ยังเป็นผู้หญิงอีกด้วย แต่สำหรับอัตราการมีงานทำนั้น ในระดับการศึกษาต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอนุปริญญาจะเป็นผู้ชายมากกว่า

ด้านหลักสูตรการศึกษาพบว่าความเหมาะสมของหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษาในปัจจุบันนั้น สำหรับระดับมัธยมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเหมาะสมส่วนระดับอื่นนั้นเหมาะสมมากและเห็นได้ชัดว่าในระยะเวลา 5 ปีนี้ สถานศึกษาทุกระดับชั้นต่างก็มีการปรับปรุงหลักสูตรแทบทั้งสิ้น สาเหตุที่ต้องปรับปรุงก็เนื่องมาจากทำตามนโยบายต้นสังกัดหรือนโยบายผู้บริหาร และนอกจากนั้นในระดับมัธยมจะมีการขอความร่วมมือจากภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรด้วย

ด้านความพร้อมของสถานศึกษานั้น ในเรื่องของบุคลากร ผู้สอนหรืออาจารย์ที่มีความชำนาญส่วนใหญ่จะมีความเพียงพอและมีคุณภาพ ยกเว้น ระดับมัธยมศึกษาที่ขาดแคลนบุคลากร ส่วนสาเหตุนี้เนื่องมาจากระดับมัธยมจะขาดอิสระในการคัดเลือกบุคลากร ส่วนสายอาชีพนั้นเนื่องจากผลตอบแทนไม่จูงใจผู้มีความสามารถ ในเรื่องของสื่อและอุปกรณ์สำหรับในระดับมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นเพียงพอแล้ว แต่ในระดับอื่นยังขาดแคลนอยู่ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดงบประมาณ

ด้านความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน สำหรับการขอความร่วมมือจากสถานประกอบการมาเป็นผู้บรรยายพิเศษหรืออาจารย์พิเศษนั้นมีทุกระดับชั้นยกเว้น ปริญญาโทและปริญญาเอก ส่วนการส่งนักศึกษาเข้าไปฝึกงานระหว่างเรียนอยู่นั้นจะมีอยู่ในสายอาชีพและระดับปริญญาตรี ซึ่งผลการประเมินการฝึกงานของนักศึกษาส่วนใหญ่ นั้น อยู่ในระดับทำงานได้ดีและมีความตั้งใจ

สถานศึกษามีแนวโน้มในการพัฒนาด้านการผลิตบุคลากร โดยมีนโยบายในการเพิ่มจำนวนนักศึกษาทุกระดับชั้น ส่วนในระดับปริญญาตรีจะมีนโยบายการเพิ่มสาขาหรือคณะที่สอนด้วย สำหรับปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ใช้พิจารณาเพื่อพัฒนานั้น จะแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา คือ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพจะมาจากนโยบายภาครัฐ/ต้นสังกัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นเรื่องของมาตรฐานการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนระดับปริญญาตรีคือ สาเหตุอื่นๆ